

Een blik vooruit?

Een jaar (en een maand) geleden stond de wereld grotendeels stil. Plots stond dat virus vanuit het verre China aan onze voordeur. We zouden enkele weken weinig tot geen contact meer hebben met elkaar en dan was het opgelost. Voor sommige mensen betekende dit 4 weken rustiger en aangenaam leven, voor anderen was het onoverkomelijk. Maar de termijn was duidelijk en de impact overzichtelijk. Als men toen had gezegd wat er in het voorbije jaar allemaal zou gebeuren, dan had niemand dat geloofd.

Lockdown, lockdown light, perspectief, "Nog even doorbijten, we zijn er bijna!", een team van 11 miljoen,... Allemaal concepten, regels en pogingen om te kunnen omgaan met de pandemie. Niemand weet echt wanneer en of we ooit kunnen terugkeren naar een pre-corona leven. Blijven we voor altijd erg voorzichtig met spontaan fysiek contact? Zullen we op geregelde tijdstippen nog met een pandemie te maken krijgen? Zullen we verplicht worden om steeds een mondmasker bij te hebben, zoals onze identiteitskaart?

Ik ben erg benieuwd, in het bijzonder naar de conclusies achteraf. Hoe kijken we binnen 5 jaar naar deze situatie? Een nieuwe norm? Een heldhaftige strijd die ver achter ons ligt? Een toonbeeld van hoe het vooral niet moet? Of juist een voorbeeld van solidariteit en oplossingsgerichtheid? De geschiedenis vertelt vaak slechts 1 kant van het verhaal. Ik vraag me luidop af wat er mijn neefje, amper een week oud, zal aangeleerd worden in de lessen geschiedenis over deze grootste, naoorlogse mondiale gebeurtenis?

Ik weet het: ik stel hier meer vragen dan dat ik antwoorden geef. Wat ik wel zeker weet, is dat het erg duidelijk geworden is dat vrije beroepen terecht een speciale plaats krijgen in onze samenleving en economie. De zorgsector moet blijven draaien, los van elke mogelijke uitdaging. Dit geldt ook voor alle andere vrije beroepen: hun maatschappelijke meerwaarde wordt erkend, zowel door de overheid als door de cliënten en patiënten. We moeten dit regelmatig blijven herhalen, maar steeds slagen we er wel in om te tonen waarom vrije beroepen wél moeten openblijven, wél persoonlijk contact moeten kunnen hebben en wél moeten geconsulteerd worden bij beslissingen.

Een maatschappij en economie zonder vrije beroepers is een onmogelijke stap achteruit. En daarvoor blijven we ijveren!

Anton Smagghe,
secretaris-generaal

colofon

De Vrije Beroeper is een uitgave van de Federatie Vrije Beroepen vzw (VU), Willebroekkaai 37, 1000 Brussel. Verschijnt 3x per jaar. De redactie van De Vrije Beroeper streeft naar de grootst mogelijke betrouwbaarheid van de gepubliceerde informatie, waarvoor zij echter niet aansprakelijk kan worden gesteld. **Contact:** +32 (0)2 21 22 504, info@federatievrijebroepen.be
Kernredactie: Federatie Vrije Beroepen i.s.m. UNIZO-redactie **Vormgeving:** KIXX, Autobaan 5/0202, 8210 Loppem, tel +32 (0)50 30 10 41, www.kixx-concept.be
Adverteren? Trevi nv, Meerlaan 9, 9620 Zottegem, +32 (0)9 360 62 16, www.trevi-regie.be **Blijf op de hoogte:** www.facebook.com/federatievrijebroepen, twitter.com/vrijebroepen **Onze elektronische nieuwsbrief?** www.federatievrijebroepen.be

VeDa: de beroepsorganisatie die alle dierenartsen wil verenigen “VeDa wil met één stem naar buiten treden”

Eind 2020 had ik een onverwacht, maar boeiend telefonisch gesprek over dierenartsen, over samenwerking en over de, toen nog toekomstige, VeDa (Verenigde Dierenartsen). Mijn interesse was geprikkeld: ik wilde graag te weten komen wat het verhaal was achter deze nieuwe beroepsorganisatie en op welke manier ze het nieuwe jaar wilde inzetten. Ik kreeg de kans om Seline Bregman, jongerenvoorzitter van VeDa, te interviewen en bij te leren over de brede sector van de dierengeneeskunde.

TEKST Melissa Gasthuys - **FOTO'S** Luk Collet

Hoe is VeDa ontstaan?

“VeDa is eigenlijk ontstaan omdat er ontevredenheid was over de vertegenwoordiging van ons beroep. Er was verdeeldheid, terwijl het van belang was om één front te vormen tijdens gesprekken met de overheid.”

“Twee jaar geleden ben ik in contact gekomen met Peter Grootveld (voorzitter VeDa) en legde ik hem mijn idee voor om een organisatie op te richten voor jonge dierenartsen. In België bestond dit initiatief nog niet, maar de nood bestond wel. De bedoeling was om de overgang van

Seline Bregman:

“We willen graag terug het vertrouwen winnen van de dierenartsen en hun vanuit één vereniging kunnen vertegenwoordigen.”

afgestudeerde studenten naar het werkveld te vergemakkelijken.”

“Tijdens dat gesprek zijn we op het idee gekomen om een nieuwe vereniging op te starten waarin enerzijds de jongerentak geïntegreerd zit, en anderzijds waarmee we dan hét aanspreekpunt voor de dierenartsen zouden vormen. VeDa is dus niet exact een fusie tussen het voormalige IVDB en VDV, maar telt wel leden van beide organisaties. VeDa wil dus met één stem naar buiten treden ten opzichte van haar leden, maar ook ten opzichte van de overheidsinstanties.”

Wat willen jullie de komende jaren realiseren met VeDa?

“We willen graag terug het vertrouwen winnen van de dierenartsen en hun vanuit één vereniging kunnen vertegenwoordigen bij de overheid. We willen sterker staan om thema's aan te kaarten zoals het dierenwelzijn en de brede sector van dierengeneeskunde aan bod laten komen. De dierenarts doet veel meer dan enkel het verzorgen van huisdieren. Wij willen de verschillende expertises binnen de sector aan tafel brengen en hun input meenemen bij toekomstige overleggen.”

Seline Bregman: "De dierenarts doet veel meer dan enkel het verzorgen van huisdieren."

U bent de jongerenvoorzitter binnen VeDa. Wat wilt u graag uitwerken binnen uw functie?

"Ik heb een team van enthousiaste dierenartsen, waaronder nog twee studenten. Ze willen samen helpen om VeDa te doen groeien, met de nadruk op Jong VeDa. Zoals ik al eerder aanhaalde, is het

de bedoeling dat we de overgang tussen de universiteit en het werkveld verkleinen. We hebben de ambitie om veel te realiseren, zoals het organiseren van workshops waarbij studenten belangrijke praktische handelingen kunnen oefenen en dat in samenwerking met praktijkdierenartsen. Natuurlijk is dit momenteel nog even niet

mogelijk, omwille van de coronapandemie."

"Ondertussen zijn we wel al gestart met webinars en beheren we ook de sociale media van VeDa. Er bestaat ook een facebookgroep vanuit VeDa voor de dierenartsen, waarin ervaringen en informatie gedeeld kunnen worden met elkaar."

Tonen jongeren veel interesse in het beroep van dierenarts?

"De laatste jaren zien we een enorme toename in het aantal studenten dat wil starten aan de opleiding dierengeneeskunde. Jammer genoeg zijn, onder andere, onze auditoria niet groot genoeg om de toestroom aan te kunnen

De kwaliteit van de opleiding zou eronder lijden, indien we nog meer studenten zouden toelaten. Momenteel is er ook overleg om dit probleem aan te pakken."

"Je merkt dus wel dat er veel mensen dierenarts willen worden en dat al van jongsaf aan. De laatste jaren verschijnen er ook steeds meer programma's over dieren en dierenartsen, dus dat zorgt er zeker mee voor dat het beroep populair blijft."

"De keerzijde van de medaille is dat, hoewel er een enorme uitstroom is van afgestudeerde dierenartsen, veel vacatures toch niet ingevuld geraken. De mentaliteit en de noden van startende dierenartsen zijn gewijzigd ten opzichte van vroeger, maar ook de werkomstandigheden van het beroep zijn niet meer dezelfde. Het beroep van dierenarts is gewoonweg zwaar en de appreciatie laag, waardoor het niet gemakkelijk is om de eerste jaren door te bijten als jonge dierenarts. Jammer genoeg heeft dit tot gevolg dat er vaak na enkele jaren wordt afgehaakt. Nochtans oefenen dierenartsen het beroep in de eerste plaats met passie uit, omwille van hun liefde voor dieren."

"Met VeDa willen we oplossingen zoeken voor deze complexe problematiek en aan de alarmbel trekken bij de overheid. We hopen met VeDa het verschil te kunnen maken en willen opkomen voor elke dierenarts, zodat zij in betere omstandigheden het beroep kunnen uitoefenen."

Wilde u altijd al dierenarts worden?

"Ik wilde eerst nog kapper worden, maar toen ik 9 jaar was, heb ik besloten dat ik dierenarts wilde worden. Ik heb absoluut geen spijt van mijn keuze!"

Wat sprak u dan aan in het beroep?

"Ik ben een zorgzaam persoon en vind het heel fijn om dieren en mensen te verzorgen. Ik was heel gedreven om dierenarts te worden en oorspronkelijk wilde ik heel graag in de praktijk staan. Echter, na mijn vrijwilligerswerk in Zuid-Afrika heb ik mijn focus verlegd. Momenteel doctoreer ik en ligt mijn ambitie eerder richting de conservatie van wilde dieren. Mijn vader zegt altijd dat hij van het begin al wist dat in de praktijk staan niet voldoende zou zijn voor mij. Volgens hem had ik het bredere kader nodig en achteraf gezien, had hij gelijk."

Hoe hebben de dierenartsen de coronacrisis beleefd tot nu toe?

"Tijdens de eerste lockdown was het niet duidelijk of dierenarts als essentieel beroep werd beschouwd of niet, waardoor we niet goed wisten of we open mochten blijven. Nochtans moeten dieren, ook tijdens een crisis, evengoed verzorgd blijven worden. Uiteindelijk hebben de meeste dierenartsen gewoon kunnen blijven werken, maar dat was zeker niet eenvoudig. De frustraties van de baasjes waren soms heel merkbaar en het is voor dierenartsen bijna onmogelijk om zich volledig aan de coronamaatregelen te houden. Je kan bijvoorbeeld

geen afstand houden wanneer je met twee een dier in bedwang moet houden."

"Een tweede knelpunt was de vraag of dierenartsen al dan niet mochten mee vaccineren. Momenteel is dit nog steeds niet duidelijk, laat staan wanneer we zelf gevaccineerd zullen worden. Dat zorgt wel voor een zekere frustratie en we hopen daar met VeDa meer duidelijkheid in te kunnen scheppen."

Hoe ziet de toekomstige dierenarts eruit, volgens u?

"De dierengeneeskunde is de laatste jaren geëvolueerd naar een meer preventieve geneeskunde en deze positieve trend zal zich zeker doorzetten. Vervolgens zullen praktijken wellicht groter worden en de dierenartsen zullen zich steeds meer specialiseren. Het beroep is ook aan het vervrouwelijken en de praktijk zal zich dan ook moeten aanpassen aan die veranderingen."

"Anderzijds ga je ook dierenartsen hebben die zich meer aangesproken zullen voelen om te werken voor een keten, omdat ze zo ontlast worden op bepaalde vlakken en dit meer aansluit bij hun ambities binnen de sector."

"Een laatste thema dat zeker aan belang zal winnen, is de controle op de import van dieren. Dit gebeurt ook door dierenartsen. Het is cruciaal dat dit op een correcte manier kan gebeuren om uitbraken van ziektes te vermijden en het welzijn van de dieren te bewaken."